

[PRZYTĘPIĆ SIĘ *vb pf*

inf przytępić się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Stać się trochę tępszym, mniej ostrym; przen: Siecz [Okszo (herb M. Reja)], psuj wszystkich obłądnych nauk omylności, Nie odmieniaj ni na czym swej dawnej włosności. Bo szkoda, byś się miała tak kiedy przytępić *LubPieś* 56.*

Formacje współrdzenne cf TĘPIĆ.

KW